

Conferința

Rolul Parlamentului European în cadrul noilor echilibre instituționale

3 iunie 2010, Aula BCU

- Sinteza –

Rezumat

Tratatul de la Lisabona a oferit posibilitatea Parlamentului european de a ocupa o poziție importantă în cadrul arhitecturii instituțiilor europene. Mai rămân însă de realizat o serie de pași importanți în cadrul realizării unei uniuni politice.

Sinteza integrală

Joi, 3 iunie a.c., a avut loc o nouă întâlnire în seria de conferințe „România-Franța: împreună în Europa”. Aceste evenimente au scopul de a contura o perspectivă franco-română asupra provocărilor integrării României în Uniunea Europeană. Conferința a fost susținută de domnul **Alain LAMASSOURE**, Membru al Parlamentului European, Președintele Comisiei pentru Bugete și s-a bucurat de prezența Excelenței sale domnul **Henri PAUL**, Ambasadorul Republicii Franceze în România. Întâlnirea a fost moderată de doamna **Gabriela DRĂGAN**, Director General al Institutului European din România.

În conferința susținută domnul **Alain Lamassoure** a dorit să explice motivul pentru care avem instituțiile europene din prezent și maniera în care criza actuală poate fi rezolvată făcând apel la soluții noi. O coincidență istorică extraordinară face ca la 60 de ani de la momentele istorice din 9 mai 1950 Uniunea Europeană să adopte dispozitivul de salvagardare financiară a Greciei. Acum 60 de ani **Jean Monnet** a decis să realizeze imposibilul – să reconcilieze poporul francez și cel german. Aceasta presupunea construirea unei construcții care să facă imposibil războiul dintre cele două țări. Le-a oferit un proiect comun care era construit pe neîncredere – cele două națiuni urmând a se supraveghea reciproc.

La început Uniunea funcționa pe baza unanimității, a funcționat cu șase state membre, a funcționat cu douăsprezece, dar totul se va schimba odată cu extinderile următoare, ceea ce **Alain Lamassoure** a numit „revoluția numărului”, funcționarea pe baza unanimității fiind imposibilă într-o Uniune cu 27 de state. Ce-a de a doua revoluție care a marcat transformarea Uniunii a fost așa numita „revoluție democratică”. Legile nu mai sunt decise de către diplomați ci sunt votate de către populație, europarlamentarii fiind aleși pe baze proporționale, prin vot universal. Tratatul de la Lisabona a permis intrarea într-o nouă etapă, instituind o

veritabilă putere executivă europeană. Complexitatea sporită a politicilor comunitare, efectul lor din ce în ce mai important asupra vieții cetățenilor europeni a dus la crearea unui sistem politic care are nevoie de un chip, de un „șef de familie”. Interesul familiei nu reprezintă simpla adunare a intereselor particulare, astfel că avem nevoie ca astăzi să finalizăm construirea uniunii politice europene pentru a face față pericolelor contemporane. Europa trebuie să combine unitatea și diversitatea iar Tratatul de la Lisabona reprezintă un mare pas înainte în acest sens. De acum înainte nicio lege adoptată la Bruxelles nu va putea fi aplicată fără votul favorabil al Comisiei Europene în timp ce următorul președinte al Comisiei Europene va fi numit de către Parlamentul European. Va fi o campanie electorală veritabilă, fiecare grup parlamentar își va desemna un candidat, vor avea loc dezbateri televizate etc.

Uniunea Europeană este cu toate acestea o construcție încă incompletă iar bugetul european este insuficient. Pentru a susține politicile referitoare la energie la nivel european este nevoie de bani și de o abordare unitară. Trebuie găsite noi surse fiscale pentru bugetul european întrucât nu pot fi mărite impozitele. PAC va fi supusă unei noi analize în 2013 urmându-se a se elimina așa numitul „cec britanic”- excepția financiară favorabilă Marii Britanii, impusă de către **Margaret Thatcher**. Cele 18 luni de criză au impus necesitatea reformării administrării bugetare a statelor membre impunându-se necesitatea găsirii unor sancțiuni pentru statele care nu își gestionează bine fondurile. Mai mult se dorește chiar modificarea constituției Franței pentru a interzice ca bugetul să fie în deficit prea mare pentru un timp îndelungat, acest amendament constituțional fiind completat de o clauză de salvagardare în cazuri excepționale. Bugetul UE va trebui să devină mai flexibil și trebuie să aibă dreptul de a se împrumuta pentru a susține proiectele pe termen lung.

Întrucât, din diverse motive, politice îndeosebi, prevederile Pactului de Stabilitate nu s-au aplicat se lucrează în prezent la noi mecanisme cu scopul de a evita procedurile de sancțiune umiltorii. Se dorește introducerea unor clauze financiare care să se aplice în mod automat precum și crearea posibilității de pierdere a dreptului de vot de către statul membru care încalcă regulile. Domnul **Alain Lamassoure** a anunțat ca posibil proiect la nivel european intenția de a crea o *Agenție Europeană a Datoriei Publice*.¹ Aceasta va pune la comun capacitatea de împrumut a statelor membre urmând a realiza împrumuturi de pe piața internațională la dobânzi modice. Aceste împrumuturi vor fi acordate statelor membre care au nevoie de ele în limita a 60% din PIB-ul național. Orice depășire a acestui prag va duce la „abandonarea” statelor membre care vor fi forțate să se împrumute de pe piețele internaționale la dobânzi mult mai mari.

Sinteză realizată de

Mihai Sebe

Serviciul Analiză și Studii Europene

---

¹ Pentru mai multe detalii pe această temă a se vedea DIEV, Pavel, Laurent DANIEL, *Vers une agence européenne de la dette ?* disponibil online la <http://www.ofce.sciences-po.fr/pdf/documents/etudes2010/22.pdf>